

управлінські моделі впливу на них. В тому стані, що зараз знаходиться економіка України дуже важко протидіяти тим ризикам, що загрожують економічній безпеці нашої країни. Для того щоб боротьба з ризиками була ефективною, то потрібно переглянути законодавчий рівень захищеності національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Murdoch C. Economic factors as objects of security: Economics security and vulnerability. *Economics issues and national security*. Lawrence, 1977. 867 p.
2. Хилько О.Л. Теоретичні засади визначення загроз національній безпеці України та шляхи її забезпечення: Автореф.... канд. політ. наук: 23.00.01 ; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. Київ, 2004. 16 с.
3. Мартиненко В.В. Загрози економічній безпеці України в контексті викликів глобалізації. *Економічний часопис – XXI*. 2011. №7-8. С. 40–43.

Чирка Уляна Іллівна,

курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС*

ВІДМИВАННЯ КОШТІВ» ЯК ОДИН З ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОГО ЗЛОЧИНУ

Осучаснення економічної сфери суспільного життя України, її направленість на європейські стандарти зустрічає деякий супротив з боку частки населення, що вбачає шляхи обходу законних шляхів збагачення, тому існує тенденція зростання рівня економічної злочинності. Явище «відмивання грошей» стало досить розповсюдженим оскільки тісно пов'язано з діловим середовищем, контроль якого здійснити вкрай важко. Використання якого можна зустріти при проведенні незаконних операцій з торгівлі зброєю, наркотиками, фінансування тероризму, розповсюдження зброї масового знищення. Статистичні дані дають змогу пересвідчитися, що процес боротьби з даним економічним злочином набирає обертів: Національним банком України було вжито заходів впливу до 12 банків станом на початок 2018 рік, в свою чергу, у 2014 році банками було отримано 94 таких штрафів, отже, існує тенденція зменшення проявів порушення фінансового законодавства [1]. Викоренити «відмивання грошей» та інших видів економічних злочинів – складний процес, який потребує детального аналізу та якісного підходу до розробки законодавства, з урахуванням міжнародних стандартів та інструментарію, а також детальне дослідження та подальше внесення законодавчих змін.

Метою нашого дослідження є з'ясування сутності економічного злочину: «відмивання грошей», здійснити моніторинг та узагальнити можливі шляхи подолання негативних фінансово-економічних наслідків з урахуванням міжнародного досвіду при організації боротьби та розслідуванні

таких злочинів.

Гаєвський І.М. відзначає роль міжнародних організацій у протидії «відмивання грошей», зокрема діяльність Групи з розробки з відмивання грошей та фінансування тероризму (FATF), які визначають міжнародні стандарти організації такої боротьби: рекомендації FATF. Зазначені положення містять в собі відповідні положення, а також визначено обов'язки суб'єктів, які працюють на фінансових та нефінансових ринках – додаткові заходи щодо політичних осіб [2, с. 78]. Тлумачення поняття «легалізація (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом» знайшло своє відображення у Кримінальну кодексі України, починаючи з 2001 року, відповідно до ст. 209 – це вчинення фінансової операції чи правочину з коштами або іншим майном, одержаними внаслідок вчинення суспільно небезпечного протиправного діяння, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, а також вчинення дій, спрямованих на приховання чи маскуванню незаконного походження таких коштів або іншого майна чи володіння ними.

Це спричиняє низку негативних наслідків, що має вплив на розвиток національної економічної стабільності. Зокрема, О.О. Глущенко було узагальнено такі [3]: втрати для жертви (предикатного злочину) і вигоди для злочинця; створення споживання та заощаджень; спотворення інвестицій; недобросовісна конкуренція; зміни в імпорті та в експорті; зміни у виробництві, доходах і зайнятості; репутаційні ризики країни та зміни у прямих іноземних інвестиціях та потоках капіталу, а також вплив на показники економічного зростання.

На державному рівні законодавець закріпив норми та шляхи вирішення даної проблеми, що знайшло своє відображення у низці нормативно-правових актів, безпосередньо, це Закони України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом», «Про банки і банківську діяльність», «Про засади державної антикорупційної політики в Україні» (Антикорупційна стратегія) на 2019 – 2023 роки», Кримінальний Кодекс України, а також положення щодо діяльності спеціальних уповноважених суб'єктів: органи Національної поліції України; Національне антикорупційне бюро України; Національне агентство з питань запобігання корупції; Державне бюро розслідувань; Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів; Вищий антикорупційний суд.

Як відзначає Л.М. Кашпур, легалізація доходів найчастіше знаходить свій прояв у діяльності організованих злочинних груп, що ускладнює розслідування таких злочинів, оскільки вони є латентними й злагоджено організовані від соціального контролю, тому досить успішні у реалізації [4]. Зазначимо, що дана проблема потребує подальшого дослідження та розроблення новітніх засобів щодо виявлення та протидії негативним економічним проявам у всіх сферах суспільного життя.

Список використаних джерел:

1. Посібник по протидії відмиванню грошей в Україні. Evris Law Firm LLC. URL: <https://evris.law/uk/stattja-posibnik-po-protidii-vidmivannju-groshej->

v-ukraini/

2. Гаєвський І.М. Відмивання коштів і корупція: співвідношення та аналіз взаємозв'язків. Публічне право: наук.-практ. юрид. журн. Київ, 2014. № 3. с.78–84.

3. Глущенко О.О., Райхерт Х.Я. Наслідки відмивання нелегальних доходів для фінансово-економічної безпеки України. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики: зб. наук. пр.* Вип. 2. Харків, 2014. с. 115–124.

4. Кашпур Л.М. Протидія легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом. Інвестиції: практика та досвід: наук.-практ. журн. (№ 3). Київ, 2018. с. 103–106.

Юзбашян Ліліана Рубенівна,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ПРОТИДІЯ ЕКОНОМІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ: СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ

На сьогоднішній день складне негативне явище, що має прихований (латентний) характер, економічна злочинність загалом, окремі групи і види економічних злочинів є об'єктом дослідження юридичних наук кримінально-правового циклу, зокрема кримінології, теорії кримінального права та криміналістики. Характерними її ознаками є високий рівень латентності, динамічність і швидка адаптація до нових умов та правил господарювання, стійкий характер діяльності організованих груп під прикриттям інститутів ринкового типу, наявність міжрегіональних, транснаціональних злочинних зв'язків, застосування корупційного прикриття й сучасних технічних можливостей.

Економічна злочинність як вид загальної злочинності – це складне, системне й негативне соціальне явище, що: властиве будь-якій державі й виникає унаслідок економічної діяльності осіб, які мають корисну чи іншу особисту зацікавленість в отриманні економічної вигоди у протиправний спосіб; полягає у злочинних діях (бездіяльності) суб'єктів економічних відносин (безпосередніх учасників господарської діяльності), осіб, які втручаються в економічні відносини, а також осіб, які реалізують службові повноваження у сфері управління державним, колективним чи приватним майном; завдає шкоду економічній системі, відносинам усіх форм власності та господарювання (підприємництва), стимулює «тіньовий» сектор, корупцію та організовану злочинність, викликає соціальну нестабільність і зневіру законослухняних громадян у спроможність держави захистити їх інтереси.

Від чого ж сьогодні насправді залежить стан економіки в Україні? І що негативно впливає на подальший розвиток економічного сектору?

Найбільшим ризиком, на думку багатьох вітчизняних та іноземних